

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1960 r.

Nr 36

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

176 — nr 122a z dnia 21 kwietnia 1960 r. w sprawie zniesienia Rady do Spraw Techniki przy Prezesie Rady Ministrów 349

ZARZĄDZENIA:

177 — Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 1960 r. zmieniające zarządzenie z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych 349

178 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 5 kwietnia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych 349

179 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 2 kwietnia 1960 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku należenia do zrzeszeń prywatnego handlu i usług organizacji społecznych posiadających zezwolenie Ministra Finansów na działalność gospodarczą 352

PISMO OKÓLNE

180 — nr 47 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1960 r. w sprawie jedynych żywicieli rodzin 352

176

UCHWAŁA Nr 122a RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1960 r.

w sprawie zniesienia Rady do Spraw Techniki przy Prezesie Rady Ministrów.

W związku z powołaniem na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. (Dz. U. Nr 10, poz. 63) Komitetu do Spraw Techniki — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

z dnia 15 grudnia 1956 r. (Monitor Polski z 1957 r. Nr 13, poz. 93).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 21 kwietnia 1960 r.

§ 1. Znosi się Radę do Spraw Techniki przy Prezesie Rady Ministrów powołaną uchwałą nr 802 Rady Ministrów

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

177

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 kwietnia 1960 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

nych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 50, poz. 293 i z 1959 r. Nr 29, poz. 135) skreśla się wyrazy „z wyjątkiem miast Koszalina i Słupska” oraz „z wyjątkiem miasta Szczecina”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się począwszy od roku podatkowego 1960.

§ 1. W § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rol-

Minister Finansów: w z. *J. Dusza*

178

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 5 kwietnia 1960 r.

w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych.

Na podstawie § 5 pkt 2 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie nagród i premii wypłacanych poza planowanym funduszem płac w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Zasady premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych”, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw (zakładów) zużywających paliwa stałe do celów przemysłowych, w któ-

rych obowiązują przepisy uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 9, poz. 43).

§ 3. Zainteresowani ministrowie mogą dostosować w razie potrzeby zasady premiowania, o których mowa w § 1, do szczególnych warunków produkcyjnych w podległych im przedsiębiorstwach.

§ 4. W przedsiębiorstwach Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali, podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, stosuje się postanowienia:

1) „Ramowego regulaminu premiowania za oszczędne zużycie paliw dla przedsiębiorstw produkcyjnych należących do Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali”,

2) „Regulaminu premiowania za oszczędne zużycie koksu na wielkich piecach”,

po wprowadzeniu zmian wynikających z uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie nagród i premii wypłacanych poza planowanym funduszem plac w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1960 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Grabowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 5 kwietnia 1960 r. (poz. 178).

ZASADY PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW ZA OSZCZĘDNE ZUŻYWANIE PALIW STAŁYCH

§ 1. 1. Przewidziana w niniejszych „Zasadach” premia przysługuje jedynie pracownikom mającym bezpośredni wpływ na oszczędne zużycie paliw, a zatrudnionym w przedsiębiorstwach (zakładach), o których mowa w § 2 zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 5 kwietnia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużycie paliw stałych (Monitor Polski Nr 36, poz. 178).

2. Szczegółowy wykaz pracowników (stanowisk), mających bezpośredni wpływ na oszczędne zużycie paliw, zatwierdza dyrektor zjednoczenia (jednostki nadrzędnej przedsiębiorstwa).

§ 2. 1. Za paliwa stałe w rozumieniu niniejszych „Zasad” uważa się węgiel kamienny (łącznie z przerostami i mułem węglowym), koks, półkoks, koksik, półkoksik oraz węgiel brunatny.

2. W razie spalania oprócz węgla czy koksu w tej samej elektrowni (kotlewni, zakładzie) również paliw takich, jak ropa, gaz ziemny czy gaz wielkopieczowy, torf itp., paliwa te dla celów premiowania według niniejszych „Zasad” traktuje się jak paliwa stałe.

§ 3. 1. Na premie przeznaczają się kwotę w wysokości:

- 1) dla pracowników elektrowni zawodowych i elektrowni przemysłowych — 20% rzeczywistej oszczędności rocznej uzyskanej w zużyciu paliw w danej elektrowni (w razie spalania węgla brunatnego lub gazu wielkopieczowego, którego wartość ustala się według cen nie zmienionych po dniu 1 stycznia 1959 r., na premię przeznaczają się 50% rzeczywistej oszczędności rocznej);

2) dla pracowników pozostałych przedsiębiorstw (zakładów, działów, oddziałów produkcyjnych) — 15% rzeczywistej oszczędności rocznej uzyskanej w zużyciu paliw w danej jednostce.

2. Premie za oszczędne zużycie paliw rozlicza się i wypłaca za okresy roczne, z tym że po upływie I, II i III kwartału danego roku mogą być dokonywane zaliczkowe wypłaty premii. Na premie zaliczkowe przeznaczają się kwoty w wysokości:

1) dla pracowników elektrowni zawodowych i przemysłowych — 15% rzeczywistej oszczędności obliczonej narastająco od początku roku;

2) dla pracowników pozostałych przedsiębiorstw (ust. 1 pkt 2) — 11% rzeczywistej oszczędności obliczonej narastająco od początku roku.

3. Z kwot przeznaczonych na premię potrąca się każdorazowo wypłacone zaliczkowo premie w okresach ubiegłych. Wysokość kwot przeznaczonych na premię oblicza się następująco:

Założenie (przykład dla elektrowni):

- a) w I kwartale uzyskano rzeczywistą oszczędność w wysokości zł 100.000,—
- b) w II kwartale zaistniało przekroczenie w wysokości zł 60.000,—
- c) w III kwartale uzyskano rzeczywistą oszczędność w wysokości zł 80.000,—
- d) za rok kalendarzowy uzyskano rzeczywistą oszczędność w wysokości zł 200.000,—

Przy takim założeniu wysokość kwot przeznaczonych na premię będzie się kształtować następująco:

Lp.	Wyszczególnienie	Kwota oszczędności obliczonej narastająco od początku roku i oszczędności rocznej	% oszczędności przeznaczonych na premię w danym okresie	Kwota oszczędności przeznaczona na premię za okres od początku roku	Kwota zaliczkowo wypłaconej premii w ubiegłym okresie	Kwota oszczędności przypadającej do wypłaty w danym okresie
1	Po upływie I kwartału — oszczędność	100.000	15	15.000	—	15.000
2.	II kwartał — przekroczenie	60.000	X	X	X	X
3.	Razem po upływie II kwartału — oszczędność	40.000	15	6.000	15.000	—
4.	III kwartał — oszczędność	80.000	X	X	X	X
5.	Razem po upływie III kwartału — oszczędność	120.000	15	18.000	15.000	3.000
6.	Obliczenie roczne — oszczędność	200.000	20	40.000	18.000	22.000

Uwaga: Dla pozostałych przedsiębiorstw (zakładów) zmieni się odpowiednio procent i kwota oszczędności przeznaczonych na premię.

§ 4. 1. Oszczędność roczna, o której mowa w § 3 ust. 1, stanowi różnicę między planowaną rocznie wartością paliw, skorygowaną odpowiednio do wykonania planu produkcji czy usług powodujących zużycie tych paliw, a wartością zużytych paliw, wynikającą z rocznego sprawozdania bilansowego przedsiębiorstwa (zakładu).

2. Oszczędność za I, II i III kwartał stanowi różnicę między planowaną kwartalnie wartością paliw (odpowiednio skorygowaną zgodnie z ust. 1) a wartością zużytych paliw, wynikającą z kwartalnego sprawozdania bilansowego przedsiębiorstwa (zakładu).

3. Oszczędność, o której mowa w ust. 1 i 2, oblicza się w skali całego przedsiębiorstwa (zakładu). Wyjątek od tej zasady mogą stanowić jedynie oddziały produkcyjne i inne jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa, posiadające własne składowiska paliw stałych, w których istnieje obiektywna możliwość ustalenia wartości planowanej, jak i wartości zużytych paliw stałych. Dla oddziałów (jednostek) tych kierownictwo przedsiębiorstwa może oddzielnie obliczać oszczędność oraz kwoty przeznaczone na premie.

§ 5. 1. Przy ustalaniu planowanej i skorygowanej wartości paliw (§ 4 ust. 1 i 2) należy posługiwać się wskaźnikami jednostkowego zużycia paliwa umownego, ustalonymi na produkcję netto, i średnią ceną paliwa umownego.

2. Planowaną wartość paliw skorygowaną odpowiednio do wykonania planu produkcji czy usług powodujących zużycie tych paliw (§ 4 ust. 1 i 2) oblicza się według następującego wzoru:

(Przykład do obliczenia skorygowanej wartości planowanej paliw w elektrowni).

$$SWp = (We \cdot A) + (D : d) + (Wp \cdot P) \cdot C$$

w którym:

- SWp = skorygowana wartość planowana paliw,
- We = planowany wskaźnik jednostkowego zużycia paliwa umownego wyliczony na produkcję netto kg/kWh,
- A = rzeczywista produkcja energii elektrycznej netto (oddana na zewnątrz elektrowni) w kWh,
- D = rzeczywista produkcja pary netto (oddana na zewnątrz) poza turbinownią i halą sprężarek w kg,
- d = planowana odparowywalność kotłowni (wyliczona na produkcję netto) w kg pary na kg węgla umownego,
- Wp = jednostkowe zużycie węgla umownego (wyliczone na produkcję netto) w kg na m³ sprężonego powietrza,
- P = rzeczywista produkcja sprężonego powietrza (netto oddana na zewnątrz) w m³,
- C = średnia cena węgla umownego założona w planie.

U w a g a : W przedsiębiorstwach (zakładach) produkujących inne asortymenty oblicza się skorygowaną wartość planowaną paliw podobnie jak w elektrowni, z tym że zamiast jednostkowego zużycia i ilości energii czy pary wystąpi jednostkowe zużycie węgla i ilość produkowanego asortymentu.

3. W elektrowniach wielociśnieniowych oblicza się planowaną wartość paliw (ust. 2) oddzielnie dla poszczególnych ciśnień. Podobnie oblicza się planowaną wartość paliw w elektrociepłowniach i w elektrowniach posiadających człony ciepłownicze, oddzielnie dla produkcji energii elektrycznej i oddzielnie dla produkcji energii cieplnej.

4. Jeżeli występują różnice w kaloryczności węgla zużytego w stosunku do kaloryczności węgla planowanego w tym samym asortymencie i klasie węgla, należy dokonać odpowiedniej korekty założeń planowanych przyjmując do planu kaloryczność węgla zużytego. W związku z powyższym nie mogą być uwzględniane przy obliczaniu wyników w zakresie oszczędności paliw żadne bonifikaty udzielane przez dostawców.

5. W razie zużycia paliw zastępczych, jak: torf, odpadki produkcyjne lub ciepło odpadowe, nie uwzględnionych w planie zużycia paliw, należy dokonać odpowiedniej korekty założeń planowanych.

§ 6. 1. Ilości paliw przyjęte do sprawozdania bilansowego za dany okres powinny być zgodne z ilością ewidencyjną paliw (stan początkowy, przychód, rozchód, stan końcowy). Zapas paliw (stan końcowy) na ostatni dzień okresu rozliczeniowego powinien być sprawdzony przez komisję.

2. Komisję (ust. 1) powołuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu). W skład komisji powinien wejść główny (starszy) księgowy oraz jeden z pracowników nie uprawnionych do premii z niniejszego regulaminu.

3. Stwierdzone przy ustaleniu remanentów manko traktuje się jako zużycie paliw w danym okresie rozliczeniowym.

§ 7. Gdy paliwa można zastąpić energią elektryczną, należy przy obliczaniu wyników za okres rozliczeniowy zwrócić uwagę, czy zużycie tej energii elektrycznej mieści się w granicach założeń planowanych. W razie zużycia tej energii elektrycznej w ilości wyższej, niż to wynika z założeń planowanych, należy wartość zużytej nadwyżki odjąć od wyliczonej oszczędności paliw w danym okresie rozliczeniowym.

§ 8. 1. Kwotę oszczędności ustaloną ostatecznie zatwierdza, po upływie każdego okresu, dyrektor jednostki nadrzędnej na podstawie wniosku przedsiębiorstwa (zakładu).

2. Kwota oszczędności, o której mowa w ust. 1, może być zatwierdzona w pełnej wysokości pod warunkiem:

- 1) przeprowadzania przez przedsiębiorstwo (zakład) kontroli zużycia paliw na podstawie zalegalizowanych wag lub pojemników komisyjnie sprawdzonych,
- 2) prowadzenia przez przedsiębiorstwo prawidłowej ewidencji zużycia paliw według ustalonych zasad zużycia i stanu zapasów tych paliw oraz energii elektrycznej mogącej zastąpić te paliwa,
- 3) utrzymywania przez przedsiębiorstwo w należytym stanie i sprawności urządzeń cieplnych.

3. W razie niespełnienia przez przedsiębiorstwo (zakład) warunków określonych w ust. 2 lub stwierdzenia zasadniczych rozbieżności założeń planowanych w stosunku do rzeczywistego wykonania, dyrektor jednostki nadrzędnej ma prawo obniżyć kwotę oszczędności (ust. 1) do wysokości określającej rzeczywiste osiągnięcia przedsiębiorstwa (zakładu) w zakresie oszczędzania paliw.

§ 9. 1. Po zatwierdzeniu ostatecznie ustalonej kwoty oszczędności część tej oszczędności przypadająca na premie (§ 3 ust. 1 i 2), po potrąceniu poprzednio wypłaconych zaliczek (§ 3 ust. 3), rozdziela się pomiędzy uprawnionych do premiowania pracowników. Szczegółowe zasady rozdziału kwoty przeznaczonej na premie ustala kierownictwo przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową.

2. Szczegółowe zasady (ust. 1) powinny uwzględniać następujące warunki premiowania:

- 1) Wypłatę premii dla pracowników umysłowych uzależnia się od uzyskania przez przedsiębiorstwo (zakład) prawa do wypłaty premii z zasadniczego funduszu premiowego, zgodnie z przepisami uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 9, poz. 43). Nie przyznana premia za okres kwartalny, z przyczyn wyżej podanych, może być w całości lub w części wypłacona pracownikom za zgodą dyrektora jednostki nadrzędnej po zakończeniu roku w przypadku, gdy przedsiębiorstwo uzyskało prawo do wypłaty premii z zasadniczego funduszu premiowego na podstawie bilansu rocznego.

- 2) Indywidualne premie wypłacane pracownikom umysłowym na podstawie niniejszych zasad, łącznie z premiami innymi, wypłacanymi poza planowanym funduszem płac, nie mogą przekraczać w stosunku rocznym dwumiesięcznego średniorocznego zarobku pracownika. Do kwoty zarobku nie wlicza się premii z dodatkowego funduszu premiowego. Ograniczenie wysokości premii indywidualnych, o których wyżej mowa, nie dotyczy premii za postęp techniczny, eksport, racjonalizację, wynalazki i wodowanie statków.
- 3) Wysokość premii indywidualnej dla poszczególnych pracowników uzależniona się od stopnia wpływu tych pracowników na oszczędne zużywanie paliw stałych (z uwzględnieniem pkt 2).
- 4) W przedsiębiorstwach dysponujących odpowiednią aparaturą pomiarową uzależniona się wysokość premii indywidualnej dla poszczególnych pracowników od dotrzymywania przez tych pracowników w ciągu zmiany określonych zakładową instrukcją wskaźników technicznych,

takich jak ilość CO₂, temperatura wody zasilającej, ciśnienie pary, temperatura pary.

- 5) Pracownicy, z których winy powstała awaria w urządzeniach cieplnych, powinni być pozbawieni premii w części lub w całości.
- 6) Pracownikom, z którymi rozwiązano umowę o pracę w ciągu roku obrachunkowego, powinna być wypłacona pełna premia przysługująca im za pełne kwartały przez nich przepracowane.
- 7) Premię dla pracowników zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową.
- 8) Wypłata premii powinna nastąpić w ciągu miesiąca następnego po upływie okresu rozliczeniowego.

§ 10. Wypłata premii za oszczędność paliw może odbywać się tylko przez listy płacy przy wypłacie poborów zasadniczych. Podstawa i wysokość premii powinny być podane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w danym zakładzie.

179

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 2 kwietnia 1960 r.

w sprawie zwolnienia od obowiązku należenia do zrzeszeń prywatnego handlu i usług organizacji społecznych posiadających zezwolenie Ministra Finansów na działalność gospodarczą.

Na podstawie art. 76 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. z 1927 r. Nr 35, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacje społeczne, które uzyskały zezwolenie Ministra Finansów wydane w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych na działalność gospo-

darczą w zakresie handlu lub przemysłu gastronomicznego, zwalniają się od obowiązku należenia do zrzeszeń prywatnego handlu i usług wynikającego z zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 listopada 1949 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego handlu i usług (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1083).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

180

PISMO OKÓLNE Nr 47 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 kwietnia 1960 r.

w sprawie jedynek żywicieli rodzin.

W toku porządkowania spraw zatrudnienia w zakładach pracy zdarzają się przypadki nie dość wnikliwego analizowania przydatności zawodowej oraz warunków materialnych i rodzinnych zwalnianych pracowników. W rezultacie zwolniono bez dostatecznego uzasadnienia pewną liczbę jedynek żywicieli rodzin, w tym kobiet obarczonych dziećmi, dla których znalezienie nowej pracy nasuwa poważne trudności. W związku z powyższym, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zwraca się uwagę, aby w przypadku konieczności dokonywania niezbędnych zwolnień zakłady pracy przeprowadzały wnikliwą analizę załóg. W szczególności:

1. Zakłady pracy przy doborze osób przewidzianych do zwolnienia powinny kierować się następującymi względami:
  - a) przydatnością zawodową, okresem pracy i przestrzeganiem dyscypliny pracy,
  - b) posiadaniem przez pracownika dodatkowych źródeł utrzymania (np. sklepu czy gospodarstwa rolnego),
  - c) sytuacją rodzinną pracownika i liczbą osób na jego utrzymaniu.
2. Zakłady pracy nie powinny zwalniać jedynek żywicieli rodzin nie posiadających innych źródeł utrzymania, a w szczególności kobiet samotnych obarczonych dziećmi. W ra-

zie konieczności zwolnienia jedynek żywicieli decyzja kierownictwa zakładu i rady zakładowej powinna być oparta na dokumentach stwierdzających naruszenie dyscypliny pracy bądź inne poważne wykroczenia.

3. Nie należy również wypowiadać pracy pracownikom, którzy wkraczają w wiek starczy bądź osiągnęli ten wiek, ale nie nabyli jeszcze uprawnień do zaopatrzenia rentowego bądź którym renta nie została jeszcze przyznana.

4. W przypadkach gdy ze względu na modernizację lub reorganizację zakładów pracy zachodzi potrzeba zwolnienia pracowników będących jedynymi żywicielami rodzin, lub kobiet samotnych obarczonych dziećmi, mimo że w myśl postanowień pkt 1 nie kwalifikowaliby się oni do zwolnienia, zwolnienie takie może nastąpić tylko w razie niemożności przesunięcia tych pracowników na inne stanowisko w danym zakładzie pracy, odpowiadające ich kwalifikacjom. Jednocześnie zakład pracy powinien porozumieć się z organami zatrudnienia prezydiów rad narodowych w celu zapewnienia zwalnianym pracy w innych zakładach, a w razie jej braku — w celu przygotowania dla nich innych możliwości zatrudnienia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz